

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Up 197/06
19.09.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Gordane Džakula i Vere Pešić, članova veća, sa savetnikom suda Vesnom Danilović, zapisničarem, odlučujući o zahtevu za vanredno preispitivanje pravnosnažnog rešenja Veća za drugostepeni prekršajni postupak Ministarstva finansija Republike Srbije PŽC br. 891/2005 od 09.03.2006. godine, podnetog od strane kažnjenog AA, čiji je branilac AB, advokat, u pravnoj stvari prekršaja iz člana 332. st. 2. i 3., u vezi sa čl. 334. st. 1. tač. 1. Carinskog zakona, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 19.09.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev SE UVAŽAVA i UKIDAJU rešenja Veća za drugostepeni prekršajni postupak Ministarstva finansija Republike Srbije PŽC br. 891/2005 od 09.03.2006. godine i Komisije za prekršaje Carinarnice Sombor, Uprave carina Ministarstva finansija Republike Srbije 01/2 br. P-112/04, P-71/05 od 11.07.2005. godine i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem odbijena je žalba kažnjenog i potvrđeno rešenje Komisije za prekršaje Carinarnice Sombor 01/2 br. P-112/04, P-71/05 od 11.07.2005. godine, kojim je oglašen odgovornim za učinjeni prekršaj iz čl. 332. st. 2. i 3., u vezi sa čl. 334. st. 1. tač. 1. Carinskog zakona, izvršen u vreme i na način bliže opisan u izreci prvostepenog rešenja i za koji mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 100.000,00 dinara i izrečena zaštitna mera oduzimanja vozila marke "vv", proizveden 1982. godine, kao predmet izvršenja prekršaja.

Kažnjeni zahtevom za vanredno preispitivanje pravnosnažnog rešenja Veća za drugostepeni prekršajni postupak, podnetim od strane njegovog branioca pobija navedeno rešenje zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog bitne povrede odredaba prekršajnog postupka, povrede materijalnog prava na štetu kažnjenog i zbog odluke o kazni. Istakao je da u toku prekršajnog postupka nije utvrđeno ni dokazano da je kažnjeni počinio prekršaj za koji se tereti, jer prekršajni organi tvrde da je sporno motorno vozilo pribavio 01.04.2004. godine i da je do 08.04.2004. godine, kada mu je vozilo oduzeto, izvršio radnje koje mu se stavljaju na teret, a što nije tačno, jer je vozilo kupio 2000. godine i do 2004. godine ga je redovno registrovao bez ikakvih problema, zbog čega nije ni sumnjao u ispravnost podataka upisanih u saobraćajnu dozvolu, tim pre što prilikom tri registracije ni nadležni organi nisu posumnjali u tačnost podataka i broj šasijske, pa stoga ni podnosilac zahteva nije imao razloga da sumnja u njihovu ispravnost. Pri tom je, kako je naveo, nesporno da je podnosilac zahteva kupio predmetno vozilo i došao u njegov posed 2001. godine, pa ukoliko je izvršena promena broja šasijske na tom vozilu, ona je izvršena pre toga, iz čega proizlazi da je i promena broja šasijske i momenat kada je okrivljeni stupio u posed vozila učinjen tri godine pre nego što je prekršajni postupak započet, a pet godina pre nego što je doneto pobijano drugostepeno rešenje, usled čega jasno proizlazi da je nastupila i zastarelost pokretanja i vođenja prekršajnog postupka. Pri tom je sasvim proizvoljna i suprotno izvedenim dokazima tvrdnja iz obrazloženja pobijanog rešenja da je sporna radnja promene broja šasijske izvršena u periodu od 01.04. do 08.04.2004. godine, pri čemu se prilikom oduzimanja vozila moglo utvrditi da li je radnja promene broja šasijske izvršena u periodu od osam dana pre oduzimanja vozila ili je to učinjeno ranije, međutim, to se nije utvrđivalo, prema navodima kažnjenog, sa ciljem da se spreči utvrđivanje zastarelosti pokretanja i vođenja postupka. Smatrajući da odluka prekršajnih organa ne proizlazi iz dokaza izvedenih u toku postupka, kao ni iz utvrđenih činjenica, te da je pobijanim rešenjem povređen zakon na njegovu štetu, predložio je da Vrhovni sud Srbije uvaži podneti zahtev, ukine pobijano i prvostepeno rešenje i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijano rešenje u smislu odredbe čl. 273. Zakona o prekršajima ("Sl. glasnik SRS" br. 44/89, "Sl. glasnik RS" br. 21/90 ... 55/04), Vrhovni sud Srbije je našao da je zahtev osnovan.

Prema oceni Vrhovnog suda Srbije, pobijano rešenje Veća za drugostepeni prekršajni postupak doneto je uz povredu odredbe čl. 263. st. 1. navedenog Zakona o prekršajima. Ovo sa razloga što iz obrazloženja osporenog rešenja i spisa predmeta proizlazi da drugostepeni organ za prekršaje u obrazloženju pobijanog rešenja nije cenio u potpunosti žalbene navode, a što je u skladu sa navedenim članom Zakona bio dužan da učini, čime je učinio bitnu povredu odredaba prekršajnog postupka. Naime, u pobijanom rešenju nije obrazloženo sa kog razloga Veće za drugostepeni prekršajni postupak nalazi da je u postupku donošenja prvostepenog rešenja na nesumnjiv način utvrđeno da je podnosilac zahteva u periodu od 01.04.2004. do 08.04.2004. godine, kao saučesnik primio sporno vozilo za koje je mogao znati da je predmet prekršaja za koji je pravnosnažnim rešenjem oglašen odgovornim i kažnjen, kao i to da je mogao znati da je identitet spornog vozila uništen na taj način što je broj šasijske falsifikovan. Takođe, u pobijanom rešenju nije obrazloženo ni sa kojih razloga drugostepeni organ

prihvata stanovište prvostepenog prekršajnog organa, da je za učinjeni prekršaj podnosilac zahteva odgovoran samim tim što se legitimisao kao vlasnik spornog vozila prilikom registracije, pri čemu nije ocenio navod istaknut u žalbi da je pre pokretanja prekršajnog postupka i donošenja prekršajnih rešenja tri puta registrovao isto vozilo kod nadležnih organa bez ikakvih problema, niti daje jasne razloge zašto je ovaj navod neosnovan, ukoliko nalazi da je neosnovan. Svojom odlukom drugostepeni organ potvrđuje rešenje prvostepenog prekršajnog organa, iz čijeg obrazloženja proizlazi da je podnosilac zahteva oglašen odgovornim i kažnjen za prekršaj koji mu je stavljen na teret, jer je, kako u obrazloženju prvostepeni organ navodi, "okrivljeni na svom imenu posedovao vozilo iste marke, kao vozilo koje je predmet prekršajnog postupka, ali drugog tipa, te drugog broja šasije i motora i koje je uredno bilo registrovano na njegovo ime kod OUP Kula i za čega mu je kao dokaz o vlasništvu dana 09.04.2001. godine izdata saobraćajna dozvola pod brojem 9480", te da je "okrivljeni iskoristio registarske oznake od ovog vozila ___ i iste stavio na vozilo koje je predmet ovog prekršajnog postupka, prikazujući uz njega saobraćajnu dozvolu koja ne pripada ovom vozilu", pri čemu ni prvostepeni organ, kao ni drugostepeni ne daju obrazloženje na osnovu kojih dokaza je utvrđeno da je podnosilac zahteva upravo na ovaj način, kako to navodi prvostepeni organ, učinio prekršaj za koji je oglašen odgovornim i kažnjen. Ukoliko je ovako šta na nesumnjiv način utvrđeno u toku prvostepenog prekršajnog postupka, onda je prvostepeni organ bio dužan da, u skladu sa odredbama čl. 238. Zakona o prekršajima, jasno obrazloži na osnovu kojih dokaza je, ukoliko su ovo utvrđene činjenice, te činjenice utvrdio. Kako to prvostepeni organ nije učinio, to je u donošenju prvostepenog rešenja učinjena bitna povreda odredaba prekršajnog postupka iz čl. 251. st. 1. tač. 14., koju povredu ni drugostepeni organ nije otklonio u donošenju pobijanog rešenja, zbog čega je i drugostepeno rešenje obuhvaćeno istom povredom.

Osim navedenog, osnovano se u podnetom zahtevu za vanredno preispitivanje ističe da nije jasno na osnovu čega je utvrđeno da je radnja prekršaja izvršena upravo u periodu od 01.04.2004. godine do 08.04.2004. godine, niti drugostepeni prekršajni organ daje jasne razloge, ceneći identičan navod istaknut i u žalbi, zašto prihvata, kao na nesumnjiv način utvrđenu činjenicu, da je prekršaj izvršen upravo u ovom periodu, a ne da je falsifikovanje broja šasije na spornom vozilu izvršeno pre nego što je kažnjeni kupio sporno vozilo, a što je eventualno promaklo nadležnim organima prilikom ranijih registracija istog vozila. Kako, po oceni Vrhovnog suda Srbije, ni ove činjenice nisu na nesumnjiv način utvrđene, to se i drugostepeno i prvostepeno rešenje prekršajnih organa zasnivaju na nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, zbog čega je, takođe, u njihovom donošenju učinjena bitna povreda odredaba prekršajnog postupka iz navedenog člana 251. st. 1. tač. 14. Zakona o prekršajima.

Kod ovakvog stanja stvari, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbe čl. 277. st. 3. Zakona o prekršajima, odlučio kao u izreci presude, s tim što je prvostepeni organ za prekršaje dužan da izvede sve procesne radnje na koje je ukazao Vrhovni sud Srbije u obrazloženju ove odluke u skladu sa čl. 278. st. 1. istog Zakona, s tim što će, nakon što utvrdi na nesumnjiv način vreme izvršenja prekršaja, ceniti da li je u konkretnom slučaju nastupila i zastarelost pokretanja i vođenja prekršajnog postupka, na šta je ukazano podnetim zahtevom za vanredno preispitivanje pravnosnažnog rešenja o prekršaju, kao i u podnetoj žalbi.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 19.09.2007. godine, Up. 197/06

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Vesna Danilović, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK